

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s.r.o.**, so sídlom v B., proti povinnému **P. K.**, bývajúcemu v L., **pre vymożenie sumy 571,60 € (17 220,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 6 Er 259/2005, o dovolaní súdnej exekútorke JUDr. M. K., so sídlom exekútorského úradu v P. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. septembra 2007 sp.zn. 9 CoE 25/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdnej exekútorke **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 28. februára 2007 č.k. 6 Er 259/2005-30 uložil oprávnenému zaplatiť súdnej exekútorke trovy exekúcie v sume 3 803,-- Sk.

Krajský súd v Žiline uznesením z 25. septembra 2007 sp.zn. 9 CoE 25/2007, na odvolanie oprávneného uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil oprávnenému zaplatiť súdnej exekútorke trovy exekúcie v sume 3 094,-- Sk do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala včas dovolanie súdna exekútorke. Navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a zaviazat' oprávneného uhradiť jej trovy exekúcie v sume 3 909,-- Sk a súčasne jej priznať daň z pridanej hodnoty v sume 608,-- Sk. Uviedla, že krajský súd pri vyčíslení exekučných trov nepostupoval správne, v súlade s § 14 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Zb., podľa ktorého odmena patrí súdnemu exekútorovi za každú aj

začatú hodinu exekučnej činnosti. Odvolací súd dospel aj k nesprávnemu záveru o nepreukázaní hotových výdavkov, z ktorého dôvodu túto časť trov nesprávne krátil. Dovolanie teda odôvodnila tým, že rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Oprávnený a povinný sa k dovolaniu súdnej exekútorky nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva

duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania.

V posudzovanej veci je nepochybné, že súdna exekútorka napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Jej dovolanie preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení súdna exekútorka v dovolaní výslovne nenamietala a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľka namietala, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie súdnej exekútorky smerovalo proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré týmto opravným prostriedkom nemožno napadnúť. Dovolanie preto podľa § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože oprávnenému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

